

ಕ್ಯಾಂಪಸ್ ಕಳೆ: ಬೇರುಸಹಿತ ಕೀಳೋಣ

ರ್ಯಾಗಿಂಗ್ ತಡೆಗೆ ಯುಜಿಸಿ
ಹೊಸ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿ
ರೂಪಿಸಿದೆ. ಈ ಪಿಡುಗನ್ನು
ಆರಂಭಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ
ಪತ್ತೆ ಮಾಡಲು
ಕೆಲವೊಂದು ಉಪಯುಕ್ತ
ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ.
ಆ ಮೂಲಕ ಕಾಲೇಜು,
ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ
ಆವರಣಗಳನ್ನು
ಭಯಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಬೇಕು
ಎಂದೂ ತಾಕೀತು ಮಾಡಿದೆ.
ಈ ಕ್ಯಾಂಪಸ್ ಕಳೆಯನ್ನು
ಬೇರುಸಹಿತ ಕಿತ್ತುಹಾಕಬೇಕು.

ಈಶ್ವರ

ರ್ಯಾಗಿಂಗ್ ಪಿಡುಗನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜು-ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಕ್ಯಾಂಪಸ್‌ಗಳಿಂದ ಮೂಲೋತ್ಪಾಟನೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಹೆಚ್ಚಿದಷ್ಟೂ ಈ ಹಾವಳಿಯ ಬೇರು ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತಿರುವುದು ವಿಪರ್ಯಾಸದ ಸಂಗತಿ. ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ರ್ಯಾಗಿಂಗ್ ತಡೆಗೆ ಸಮಿತಿಗಳು, ನಿಗಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಪೋಷಕರು ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಳಿಕೆ, ಕಠಿಣ ಕ್ರಮದ ಎಚ್ಚರಿಕೆ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಅನುದಾನ ಆಯೋಗ (ಯುಜಿಸಿ) ಮತ್ತು ಸುತ್ತೀಂ ಕೋರ್ಟ್‌ನಿಂದ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿ, ವಿವಿಧ ಸಂಘ-ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಬೆಂಬಲದೊಂದಿಗೆ ಆಂದೋಲನ... ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಆಗಿಯೂ ಈ ಹಾವಳಿಯು ಬೆನ್ನಿಗೆ ಅಂಟಿದ ಬೇತಾಳನಂತೆ ನಮ್ಮ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳನ್ನು, ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆಯುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಲೇ ಇದೆ.

ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್, ವೈದ್ಯಕೀಯದಂತಹ ವೃತ್ತಿಪರ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಸೇರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಕ್ಯಾಂಪಸ್‌ಗೆ ಕಾಲಿಡುವ ಮೊದಲು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಕೇಳುವ ಮೊದಲ ಪ್ರಶ್ನೆ - 'ಇಲ್ಲಿ ರ್ಯಾಗಿಂಗ್ ಹಾವಳಿ ಇದೆಯೇ'. ಇರಬಹುದು, ಇಲ್ಲದಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ಈ ಓಡೆಯು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಭಯದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನೆಲೆ ನಿಂತಿರುವುದು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ದೇಶದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಆಗಾಗ್ಗೆ ವರದಿಯಾಗುವ ಪ್ರಕರಣಗಳು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಳುಕಿನ ಬೀಜ ಬಿತ್ತಿವೆ.

ಕೊರೊನಾ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ಅಪ್ಪಳಿಸುವ ಮೊದಲು, ಉತ್ತರಪ್ರದೇಶದ ಇಟಾವಾ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸೈಫಾಯ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ವೈದ್ಯಕೀಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವೊಂದರಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದ ರ್ಯಾಗಿಂಗ್ ಪ್ರಕರಣ ದೊಡ್ಡ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸುದ್ದಿಯಾಗಿತ್ತು. ಎಂಬಿಬಿಎಸ್ ಮೊದಲ ವರ್ಷದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ರ್ಯಾಗಿಂಗ್‌ಗೆ ಒಳಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಸುಮಾರು 150 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ತಲೆ ಬೋಳಿಸಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹಿರಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿ ಸಲಾಂ ಹೊಡೆಯುವಂತಹ ದೃಶ್ಯಗಳುಳ್ಳ ವಿಡಿಯೋ ಬಹಿರಂಗವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಕರಣ ಬೆಳಕು ಕಂಡಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕೂ ಹಿಂದೆ ಅಲಹಾಬಾದ್‌ನ ಮೋತಿಲಾಲ್ ನೆಹರೂ ಸರ್ಕಾರಿ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಕಾಲೇಜ್‌ನಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಪ್ರಕರಣ ನಡೆದಿದ್ದುದು ವರದಿಯಾಗಿತ್ತು.

ಇವು ಎರಡು ನಿದರ್ಶನಗಳಷ್ಟೆ. ಈ ಹಾವಳಿ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯಲ್ಲ, ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಜಾಗತಿಕ ಸಮಸ್ಯೆ. ರ್ಯಾಗಿಂಗ್ ಪರಿಹರಿಸಲು ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಮೂಲದ್ದು. ಯೂರೋಪಿನ ಕೆಲವು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯೋಡೆದು ನಂತರ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಪಸರಿಸಿದೆ. ಹೊಸಬರನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸೀನಿಯರ್ಸ್ ಮಾಡುವ ತಮಾಷೆ, ಕೀಟಲೆಯು ಕ್ರಮೇಣ ಹದಮೀರಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ವಿಪರೀತಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಕ್ಯಾಂಪಸ್ 'ಕಳೆ'ಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ.

ಈಗ ಜಗತ್ತಿನ ಬಹುಪಾಲು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳು ಕಠಿಣ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಆ ಮೂಲಕ ರ್ಯಾಗಿಂಗ್‌ಗೆ ನಿಷೇಧ ಹೇರಿವೆ. ಕೆನಡಾ ಮತ್ತು ಜಪಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ಪಿಡುಗನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತೊಡೆದುಹಾಕಲಾಗಿದೆ. ಉಳಿದಂತೆ ಬಹುಪಾಲು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕಲಾಗಿದೆ ಎಂಬ ವರದಿಗಳಿವೆ. ಆದರೆ, ಭಾರತ, ಶ್ರೀಲಂಕಾದಂತಹ ಕೆಲವು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಇದರ ಹಲ್ಲು-ಉಗುರುಗಳು ಇನ್ನೂ ಮೊನಚು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ದುರದೃಷ್ಟಕರ.

ಕೊರೊನಾಪೂರ್ವ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವರ್ಷಗಳ ಅಂಕಿಅಂಶ ಗಮನಿಸಿದರೆ ರ್ಯಾಗಿಂಗ್ ಪ್ರಕರಣಗಳ ಗ್ರಾಫ್ ಏರುಗತಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದದ್ದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. 2016ಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ 2017ರಲ್ಲಿ ಗುಜರಾತಿನಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾದ ಪ್ರಕರಣಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರುಪಟ್ಟು ಏರಿಕೆ ಆಗಿತ್ತು. ಕರ್ನಾಟಕ, ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ, ಬಿಹಾರ, ಉತ್ತರಾಖಂಡದಲ್ಲೂ ಪ್ರಕರಣಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಳ ಆಗಿದ್ದುದು ಕಳವಳಕಾರಿ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಕಾರಣ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು. ಆದರಿಂದ ತೊಂದರೆ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿರುವುದೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು. ಪರಿಹಾರ ಕೂಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಸಮೂಹದಲ್ಲೇ ಆಡಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಒತ್ತಾಸೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ಗುರುತರ ಹೊಣೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಮೇಲೆ ಇದೆ.

ರ್ಯಾಗಿಂಗ್ ಪಿಡುಗು ಈಗ ದಿಫೀರೆನೆ ನೆನಪಾಗಲು ಕಾರಣ ಇಲ್ಲದಿಲ್ಲ. ರ್ಯಾಗಿಂಗ್ ತಡೆಗೆ ಯುಜಿಸಿ ಹೊಸ ಮಾರ್ಗಸೂಚಿ ರೂಪಿಸಿದೆ. ಈ ಪಿಡುಗನ್ನು ಆರಂಭಿಕ ಹಂತದಲ್ಲೇ ಪತ್ತೆ ಮಾಡಲು ಕೆಲವೊಂದು ಉಪಯುಕ್ತ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಆ ಮೂಲಕ ಕಾಲೇಜು, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಆವರಣಗಳನ್ನು ಭಯಮುಕ್ತಗೊಳಿಸಬೇಕು ಎಂದೂ ತಾಕೀತು ಮಾಡಿದೆ. ಈ ಕ್ಯಾಂಪಸ್ ಕಳೆಯನ್ನು ಬೇರುಸಹಿತ ಕಿತ್ತುಹಾಕಬೇಕು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವು ತುರಿಕೆ ಮೂಡಿಸುವಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿಲ್ಲ; ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಭವಿಷ್ಯಕ್ಕೆ, ನಮ್ಮದಿಗೆ, ಜೀವಕ್ಕೆ ಅಪಾಯ ತರಬಲ್ಲದು.

■ ಎನ್. ಉದಯಕುಮಾರ್